

Domov Pod Lipami Smečno

poskytovatel sociálních služeb

Číslo 150.

říjen 2022

Zámecké listy

HVĚZDY STŘÍBRNÉHO PLÁTNA

Anny Ondráková

Anna Sofie Ondráková, pozdější Ossia Valdová a Anny Ondra, se narodila 15. května roku 1902 v polském Tarnově a vyrůstala v chorvatské Pule. Byla dcerou z rodiny c. a k. důstojníka Gotfrieda Ondráka a jeho manželky Anny, která se neustále pohybovala po celém tehdejším Rakousko-Uhersku. Koncem 10. let se Ondrákovi usadili v Praze. Anny studovala balet a stala se elévkou Švandova divadla. Ve Wedekindově Lulu hrála s Rudolfem Myzetem a ten ji doporučil českým filmařům. Jejím objevitelem se stal Jan Stanislav Kolár, svou roli zkoušela s Přemyslem Pražským, Gustav Machatý ji označil za českou Mary Pickford. Film se jmenoval DÁMA S MALOU NOŽKOU (1919). O dva roky později k němu byl dotočen prolog JAK BYLA ANNY ONDRÁKOVÁ ZÍSKÁNA PRO FILM (1921) v produkci KALOSu, což byla zkratka jejich zakladatelů Karel-Anny-Lamač-Ondráková-Společnost.

Roli Kadidji ve Švandově divadle po Anny převzala Olga Scheinpflugová, protože Anny měla filmový rok 1920 už velmi nabitý. Začala spolupracovat s Karlem Lamačem, se kterým až do roku 1937 tvořila nerozlučnou autorskou dvojici. Jejich společný filmový křest proběhl v grotesce GILLY POPRVÉ V PRAZE, která měla být prvním dílem nového seriálu, ale zůstalo jen u prvního dílu. Sehráli tu strýce a jeho neteř. Od přepracované verze PALIMPSESTU (1919) - SETŘELÉHO PÍSMÁ (1921) hrávali milence - což pokračovalo až do KANTORA IDEÁLA (1932). Anny zatím sbírala zkušenosti v Praze u Eugena Nicolsena a Sidneye M. Goldina, s českými produkcemi se pravidelně vracela do berlínského ateliéru Am ZOO.

První zahraniční filmy natočila v Rakousku v roce 1922, z nichž nejvýznamnější byla CIKÁNSKÁ LÁSKA z produkce Sascha Filmu. Po návratu do Československa natočila první československo-německou koprodukcí MUŽ BEZ SRDCE (1923). Zajímavou reflexí jejího tehdejšího hvězdného statusu byly role v Anton Comedies.

Rok 1924 přinesl zcela zásadní úspěch - prodej BÍLÉHO RÁJE do Německa, grotesku CHYŤTE HO! a německý film ICH LIEBE DICH!

V éře hojných adaptací domácích autorů v letech 1925-1926 neměla Anny na různých ustláno, ve filmech typu VDAVKY NANYNKY KULICHOVY nebo KAREL HAVLÍČEK BOROVSÝ hrála jen vedlejší role. Mnohem zajímavější příležitosti přišli s HRABĚNKOU Z PODSKALÍ nebo dalším německým filmem HRABĚNKA Z MODES ROBES. Společně s VELBLOUDEM UCHEM JEHLY se vrátila do Vídně a natočila dvoroli v Sascha atelieru, což jí nasměrovalo k navázání na první rakouské zkušenosti. Film TANEČNICE S MASKOU osobně dohlížel hrabě Sascha Kolowrat a JEHO VÝSOST, PŘEDTANEČNÍK patří dnes mezi vzácné rakouské filmy zobrazující autentický rozpad morálky bývalé šlechty.

Zatímco jméno Anny rostlo v evropském měřítku, příležitosti v českém filmu přestávaly stačit. S Lamačem sice i nadále točila filmy ve stylu BÍLÉHO RÁJE - KVĚT ZE ŠUMAVY (1927), ale mimo její stálý okruh spolupracovníků čítající Lamače, Antona, Pištěka, Hellera, Wassermana nebo Rovenského, jí jen výjimečně byla nabídnuta role odpovídající jejím skvělým možnostem. Takovou byla naposledy Fifi Hrazánková v MILENKÁCH STARÉHO KRIMINÁLNÍKA (1927).

Její poslední českým němým filmem se stala československo-švýcarsko-německá koprodukce DCERY EVINY (1928), po které se Anny přestěhovala do Berlína. Kolekce šesti komedií, které natočila u HOM-

Filmu předznamenala založení její vlastní společnosti Ondra-Lamač-Film, která výhradně pracovala se zvukovými filmy. Tituly jako ANNY, POZOR - POLICAJT! a SAXOFON SUZI zcela zastínily její souběžně natáčená dramata v Anglii, ať už u Grahama Cuttse nebo u Alfreda Hitchcocka. Během práce na JEJÍ ZPOVĚDI (1929) produkci zaskočil požadavek i na zvukovou verzi, ve které Anny simultánně dabovala Joan Barry, pozdější Hitchova herečka z filmu CO MOŘE POHLTÍ (1931). V současné době je ale mnohem více ceněna němá verze tohoto filmu a jako součást Hitch 9 jí BFI věnuje náležitou pozornost.

S nástupem zvukového filmu na kontinentální Evropě Anny debutovala v němčině, češtině a francouzštině. V těchto jazycích také zpívala písně ze svých filmů na desky. Během šestice komedií u HOM-Filmu byl definován Anny Ondra star vehicle, který byl ve zvukovém filmu už jen dopilován a byl tak Anny prisouzen na celou další dekádu. Anny hrála ve filmech, které často v originále nebo v překladech do národních jazyků nesly už od 20. let její jméno, její postava se také často jmenovala Anny a témata byla variována podle nejlepšího Lamačova vkusu - počínaje horskou komedií, pokračujíc prostředím na nádraží nebo ve vlakovém coupé a nekončíc na divadle nebo minimálně v prostředí nejružnějších eskamotérů.

Na tuto formulku velice dobře slyšel autor předlohy divadelní hry SAXOFON SUZI Hans Hein Zerlett, ale také Václav Wasserman. Mezi nováčky týmu patřil Jára Beneš a později Leo Leux jakožto hudební skladatelé. Z počátku pod značkou Ondra-Lamač-Filmu točil i Martin Frič, pokračujíc tak ve svých začátcích po boku Anny a pod dohledem Lamače.

Úplně novou postavou se stal ale úřadující světový šampion v těžké váze v boxu z let 1930-1932 Max Schmeling. Ten se zamiloval do Anny na premiéře prvního titulu Ondra-Lamač-Filmu SENSACE (1930) a od té doby z ní nespustil oči. Situaci mu usnadnila skutečnost, že byl jejím sousedem. Do

roku 1933 je pak možné sledovat u Lamače nejrůznější narážky na box v jeho filmech. Veřejné tajemství jejich vztahu se prolomilo v létě 1933 svatbou.

Příští rok Anny natočila poslední filmy v rakouské a francouzské koprodukci a nadále točila jen koprodukce mezi Německem a Československem. Novinkou v její kariéře se stal téměř rodinný film KNOCK OUT (1935), ve kterém se jako divadelní sekretářka zamilovala do divadelního osvětlovače, který sní o kariéře v boxu.

Zatím se Karel Lamač profiloval i mimo Ondra-Lamač-Film a pracoval s možnými nástupkyněmi Anny v českém filmu - s Trudou Grosslichtovou a Věrou Ferbasovou. Rakousku, Německu a Československu pracoval se zpěvačkami Jarmilou Novotnou, Mářthou Eggerthovou a Jarmilou Kšírovou.

Anny dále ovlivňovala život Maxova kariéra, nejvýrazněji pak dvojice zápasů v boxu s černým Američanem Joe Louistem v letech 1936 a 1938. Mezi těmito roky dosáhla její kariéra absolutního vrcholu. Objevila se také v dokumentu MAX SCHMELING SIEG - EIN DEUTSCHER SIEG (1936) z prvního zápasu Schmeling-Louis, který byl doplněn o jeho fenomenální návrat, při kterém jeho žena samozřejmě nesměla chybět. A poprvé od comea ve VELKÉ TOUZE (1930) hrála ve filmu bez Lamače, v TAJEMNÉM MĚSTĚ DONOGOO TONKA (1936).

S Karlem Lamačem, Ondra-Lamač-Filmem a Československem se rozloučila DŮVODEM K ROZVODU (1937). Jejím posledním filmem 30. let se stala symbolicky další horská komedie NARREN IM SCHNEE (1938). Tehdy už s Maxem přišli o postavení mezi společenskou elitou, protože Max svůj odvetný souboj prohrál. Anny čím dál tím raději budovala svůj život na venkově a jen dvakrát si během války našla čas na filmování. V problematičtějších komediích MUŽ OD PLYNU (1940) a ZDĚDILI JSME ZÁMEK (1942) se postupně přehrávala do mateřských rolí. Do té doby měla takovou zkušenost jen jednou - dítě měla ve filmu DO PANSKÉHO STAVU (1925).

Její poválečným comebackem se stal západoněmecký muzikál SCHÖN MUSS MAIN SEIN (1950), ve kterém se povznesla nad všechna klišé o stárnoucích hvězdách a jakožto divadelní diva Rose de Lila zcela nenuceně přehrála neohrabané mládí deroucí se na její místo.

Dál se život Anny Ondrákové ubíral klidným manželstvím s Maxem Schmelingem. Max se stal zástupcem Coca Coly a Anny dovolila, aby se na ni pozapomnělo. Snad uvěřila tehdejší propagandě o tom, že předválečná kultura už nemůže nikoho zajímat, což vyvrcholilo v roce 1968 během televizní premiéry JEJÍ ZPOVĚDI.

Jaroslav Marvan

byl původně pošťákem. První kroky na pódiu udělal v ochotnickém divadle. Definitivně k divadlu jej nasměroval Josef Čapek.

Do Užhorodu na Podkarpatskou Rus, která byla tehdy součástí Československa, se Jaroslav Marvan dostal jako zaměstnanec ředitelství pošt. Zde začal s ochotnickým divadlem. Po návratu do Prahy byla jeho hlavním zaměstnáním práce výběrčího úvěrů, která mu však vůbec nesedla.

Josef Čapek mu zařídil hostování u Vlasty Buriana

Pomohl mu kamarád Josef Čapek, který Jaroslavu Marvanovi zařídil hostování v Divadle Vlasty Buriana, kde dostával třicet korun za představení. Postupně se stal pravou rukou tehdy již slavného Vlasty Buriana a pilířem jeho souboru.

JAROSLAV MARVAN VERSUS VLASTA BURIAN

Za protektorátu (v roce 1943) přešel do Vinohradského divadla. Po rozdělení souboru se stal členem souboru Městských divadel pražských, odkud v roce 1954 přešel do Národního divadla, na jehož prknech působil až do smrti.

Jaroslav Marvan se stal jedním z neobsazovanějších herců, hrál ve víc než dvou stovkách filmů. Prvním snímkem, kde se objevil, byla *Falešná kočička aneb Když si žena umíní* (1926), kde hlavní roli ztvárnil Vlasta Burian.

Marvan se objevil takřka ve všech filmech s Burianem

Jaroslav Marvan hrál v téměř všech jeho filmech. Uvedme například *C. a k. polní maršálek*, *To neznáte Hadimršku*, *Anton Špelec ostrostřelec*, *Revizor* či *Baron Prášil*. Poslední filmy natočil

v roce 1973. Bylo to drama *Bláznova noc* s Petrem Kostkou v hlavní roli a muzikálová komedie *Noc na Karlštejně*. Ta byla obsazena naprosto hvězdně: Karel Höger, Jana Brejchová, Vlastimil Brodský, Miloš Kopecký, Waldemar Matuška, Slávka Budínová, Daniela Kolářová, Jaromír

Hanzlík a další. Nezapomenutelný je též výkon Jaroslava Marvana v seriálu *Hříšní lidé města pražského* či v dramatické sérii podle knihy Aloise Jiráska *F. L. Věk*, jehož ztvárnil Radoslav Brzobohatý.

Herec Jaroslav Marvan pocházel z pražského Žižkova. Od konce 20. let 20. století byl ženatý s Marií Marvanovou; s herečkou Národního divadla, tragicky zesnulou Alenou Jančaříkovou, měl v roce 1960 dceru Alenu Marvanovou. Jaroslav Marvan býval až puntičkářsky pečlivý, zodpovědný, konzervativní, a to i v oblékání, lpěl na přesnosti a nerad měnil návyky. Zemřel v roce 1973 na rakovinu.

Robert Redford

Je známý a uznávaný jako herec, režisér, producent a mecenáš nezávislého filmu. Zařikávač koní je prvním filmem, který Redford režíroval a zároveň v něm ztvárnil hlavní roli. Za film *Obyčejní lidé*, svůj celovečerní režijní debut, získal Robert Redford ocenění nejvyšší- Oscara za režii.

Za další ze svých filmů *Otázky a odpovědi*, byl na zlatou sošku ve stejné kategorii nominován. Jako herec získal oscarovou nominaci za svůj výkon ve filmu *Podraz*.

Redford je známý svou podporou nezávislé filmové produkce a v roce 1980 založil na jeho podporu Sundance Institute, který pořádá Sundance Film Festival. Koná se každou zimu v Park City v Utahu a stal se postupem času nejdůležitější událostí na poli nezávislého filmu ve Spojených státech.

Robert Redford se narodil v Santa Monice v Kalifornii, dva roky navštěvoval University of Colorado. Poté cestoval napříč Evropou se studijními přestávkami v Paříži a ve Florencii. Kde se věnoval studiu umění. Pokračoval v něm i

po návratu do USA a zapsal se na Watt Institute v Brooklynu. Na radu svého učitele začal navštěvovat American Academy of Dramatic Arts a jeho zaujetí pro herectví předčilo všechny ostatní umělecké snahy.

Plánované akce na měsíc říjen

Seznam akcí za službu „DOMOV PRO OSOBY SE ZDRAVOTNÍM POSTIŽENÍM“

- Den otevřených dveří v DPL Smečno
- Oslava svátků a narozenin
- Návštěva „Sociálně terapeutické dílny“ – Zahrada Kladno
- Léčebný pobyt – Lázně Mšené
- Návštěva pedikérky v zařízení
- Návštěva kadernice v zařízení
- Využívání veřejně dostupných služeb – návštěva kaderníka
- Návštěva skupiny – „DUO JAROSLAV“
- Výlet do okolních měst spojen s nákupy, posezením v cukrárně, kavárně či restauraci
- Výlet do Kolína – „Podzimní ples“
- Zaměstnávání klientů v AP&P, aktivizace klientů dle programu
- Setkání s klienty
- Měsíční individuální posezení, plnění individuálních plánů
- Nabídka aktivizačních činností – hraní společenských her, výtvarné činnosti, ruční práce, apod.
- Realizace individuálních procházek po městě a parku
- Procvičování dovedností uživatelů
- Nácvik sociálního učení – program zaměřený na vaření, pečení, smažení, na správné stolování
- Upevňování sociálních dovedností v rámci sociálního učení – individuální nákupy ve Smečně (dle přání uživatelů)

Seznam akcí za službu „ CHRÁNĚNÉ BYDLENÍ“

- Procvičování a upevňování dovedností spojené s chodem domácnosti a sebeobsluhy
- Pravidelná docházka APP
- Vycházky dle počasí
- Výlet do ZOO Praha
- Společenský ples v Kolíně
- Malování v Zahradě Kladno
- Práce v domácnosti a na zahradě
- Návštěvy klientů u rodin
- Ples Kutná Hora
- Procházka na Buštěhrad
- Food festival Slaný
- Trhy na náměstí Slaný

Seznam akcí za službu „DOMOV PRO SENIORY“

- Individuální posezení s klienty
- Návštěva kadeřnice
- Návštěva pedikérky
- Hraní společenských her
- Poslech hudby
- Procházky v areálu domova
- Cestománie
- Procvičování jemné motoriky
- Cvičení na židlích, pohybové hry s Karlem
- Procvičování paměti
- Sportovně společenské setkání Dobříš
- Kreativní tvoření s městskou knihovnou v Kladně

Zářijové akce za službu „DOMOV PRO OSOBY SE ZDRAVOTNÍM POSTIŽENÍM“

Výlet na Drnek

Na 22. září 2022 byl naplánován výlet na Drnek. Cílem této vyjížďky byla procházka v lese spojená s hledáním a poznáváním hub. V lese panoval klid, počasí přálo, což houbaře motivovalo k dalšímu hledání a následnému sběru hub. Své úlovky uživatelé s pracovníky pojmenovávali a do proutěných košů ukládali pouze jedlé houby. Při nalezení jakékoliv jedlé houby uživatelé projevovali ohromnou radost. Nejčastěji se chlubili klouzkem sličným a hřibem smrkovým. Po pár kilometrech posvačili a vydali se do domova.

Závěrem je třeba zmínit, že si všichni „houbaření“ užili. Následně očištěné a nakrájené houby uživatelé rozprostřeli na papíry za účelem sušení.

za poskytovanou službu - DOZP

Zářijové akce za službu „CHRÁNĚNÉ BYDLENÍ“

Září nás překvapilo svým proměnlivým počasím. I tak jsme absolvovaly několik menších výletů. Navštívily jsme nově vybudovanou Slánskou Kumpánovu zahradu, kde jsme si společně s CHB2 poseděli a daly káféčko. Pár posledních slunečných dnů nám dovolilo vypravit se se do města na zmrzlinu. Vrátila se nám i naše spolubydlící sl. Simča která byla celé léto s rodinnou. Druhou polovinu září jsme díky deštivému počasí strávily hodně doma.

Děvčata z CHB1 😊

Kumpánovu zahradu jsme si nenechali ještě před nepřízní počasí ujít. Strávili jsme tam příjemné odpoledne s CHB1 a CHB3. Kochali se krásou parku, nádherně rozkvetlými květinami a užívali tichého prostředí. Ve Slaném jsme navštívili námi ještě nepoznaná místa. Vycházky byly dlouhé a krásné. Při hezkém počasí jsme navštívili námi oblíbenou restauraci na Zimáku společně s CHB 1 a CHB 3, kde jsme strávili příjemné odpoledne u kávy, piva a jiných dobrot. Během měsíce jsme absolvovali lékařské prohlídky a vyšetření.

CHB 2

Měsíc září jsme začali návštěvou restaurace na Zimáku ve Slaném. Bylo to hezké odpolední posezení i s ostatními chb. Při kávě, zmrzlině a povídání.

Navštívili jsme Vlastivědné muzeum ve Slaném. Výstava Chvála ruční práce. Viděli jsme, zde krásné výšivky, které byli i přes 100 let staré. Staré a dnes již historické pomůcky na vyšívání. Výstava se nám moc líbila. Příjemné prostředí a krása tohoto muzea nás velmi potěšila a vstřícní přístup paní, která nám ukázala další expozice. Viděli jsme kamna a mnoho dalších věcí, které byli dříve na zámku na Smečně. Vycpané ptáky, malé zvířátka a největšího kance. Ten si žil klidným životem schovaný na Lánech u hájovny. Byl plně krmený a dosáhl váhy 230 kg čisté váhy. Pokud budete mít někdy čas navštivte muzeum je tam krásně.

Neplánovaný výlet do Litoměřic. Litoměřice jsou krásné město. Při povídání co o prvním víkendu v září padl návrh jít na houby. Bylo to velmi lákavé, ale ne schůdné pro všechny klientky. Tak jsme se ráno vydali na cestu do Litoměřic. Cesta autobusem je sice dlouhá, ale záživná. Viděli jsme Mšené lázně, Budyni, ale také Terezín. Návštěva nákupního centra, byla dobrá volba. Individuální nákupy, oběd, no a jako sladká tečka zmrzlina. Celý den jsme strávili společně s CHB 4. Byl to moc fajn den. Doufáme, že se tam ještě stihneme letos podívat a to i s procházkou městem.

Od kadeřnice jsme zase hezky ostříhané a pedikérka se nám postarala o nožky.

Během procházky po městě jsme nakupovali dárky.

V centru jsme si prohlédli další krásnou výstavu obrazů a doma nás čekal polárkový dort.

Oslava 66 narozenin naší spolubydlící byla jako vždy perfektní.

Lahodný dort, krásná kytice, občerstvení, chlebíčky a návštěvu ostatních klientek jsme si užili.

Společná procházka v parku Benar byla na konci léta příjemná i káva v restauraci Továrna.

CHB 3

Na začátku měsíce jsme si vyšly do slánského muzea na výstavu Chvála ruční práce. Viděly jsme tam půvab vyšívaného textilu z dřívější doby. Na konci chodby byli ještě vycpaná zvířata. Klientky poznaly sovy, bažanty, užovku, krtka, orla a velkého divočáka. Průvodkyně nám při odchodu dala na památku pohled. Výstava byla zajímavá.

První víkendovou sobotu jsme vyjely busem do Litoměřic, navštívily jsme místní obchodní centrum. Prošly jsme si obchody a za kapesné nakoupily v Pepcu korálky, náramky. Poobědvaly jsme českou kuchyni-řízek s bramborovým domácím salátem, knedlo vepřo zelo, filé s bramborem a cmundu po Kaplicku, moc jsme si pochutnaly. Na závěr byla točená zmrzlina a jelo se zpět domů. I přesto, že jsme došly unaveny, tak se nám výlet moc líbil. Svítilo nám sluníčko.

Poklidily jsme si skříně. Vyplenily záhon.

Druhou zářijovou sobotu jsme oslavily jmeniny dvou klientek.

K pohoštění jsme připravily chlebíčky, dortíky a dětské šampaňské.

Popřát přišly i kamarádky ze sousedního chráněného bydlení.

Dárků bylo opravdu mnoho, zvláště pak dobrot, ze kterých jsme měly velkou radost. Krásné květiny, které byly mezi dárky jsme vystavily do oken. Oslavy svátků a narozenin si vždy velmi užíváme.

V neděli 11.9. jsme vyrazily autobusem na slavnosti města Smečna.

Naše kroky směřovaly do zámecké zahrady, abychom si užily koncert dechové kapely „Lounská 13“. Již z dálky jsme slyšely slavné české dechové melodie. Poslechly jsme si pěknou muziku, zatančily si a když vystoupil na pódiu Pepíček Zíma, radost byla největší. V publiku jsme se potkaly i s kamarády ze zámku. Pak už jsme vykročily k autobusové zastávce směrem Slaný.

Všem posíláme pozdravy a s některými se uvidíme na plese v Kolíně. Opatrujte se.

CHB 4

Po dlouhém odkládání našeho výletu, jsme se konečně vypravili celí nadšení, do Zooparku v Olovnici. Byl to výlet na celý den a moc se vydařil. Počasí nám přálo, cestovali jsme autobusem i vlakem .Zoopark byl sice menší ,ale nám to vůbec nevadilo, prohlídli jsme si všechna zvířata, ale asi nejvíc se nám líbil tygr a velbloudi .Mohli jsme si nakrmit kozy , což nás velice bavilo. Po prohlídce parku jsme se občerstvili, nakoupili si upomínkové předměty a vyrazili domů.

Hned další týden jsme jeli do Slaného na výstavu ptactva a drobného zvířectva, která se koná každým rokem v areálu modelářského střediska a kterou jsme již v minulosti navštívili.

Prohlédli jsme si výstavní drůbež, králíky, morčata, papoušky, rybičky. Nechybělo ani dobré občerstvení a posezení u harmonikáře, který hrál velice pěkně. Na prodej měli kaktusy, které jsme si pro radost zakoupili.

A protože jsme měli ještě čas, navštívili jsme cukrárnu, kde jsme si dali kávu a zákusek.

Výlety se vydařili, počasí nám přálo a těšíme se na další akci.

CHB Přelíc

DNY MĚSTA KLADNA

Aby se u nás v CHB ve Hřebči nestaly dny stereotypem, v sobotu 10.9.2022 jsme se vydali v dopoledních hodinách na „DNY MĚSTA KLADNA.“

Vybaveni dobrou náladou, počasí příjemné, jsme se svezli autobusem k zastávce „Gymnázium“ na Kladno a pokračovali směr Sletiště. Tam již bylo plno dalších návštěvníků, tak začala prolézačka mezi nimi. Zakoupili si něco k obědu, hlavně pití, a zavítali i do centru děje. Zde jsme minuli mnoho stánků s upomínkovými předměty. Zhlédli jsme malé děti, které předváděly bojové sporty. Na hlavní tribuně zrovna vystupovala Dara Rolins, tam jsme se na chvíli posadili, a zaposlouchaly do několika písniček. U východu jsme si dali točenou zmrzlinu, koupili pár maličností domů a zamířili na autobus.

Den byl velmi povedený, a všem se moc líbil, všichni jsme byli příjemně unavení, ale v naprostém pořádku jsme dojeli domů.

CHB Hřebeč

Záříjové akce za službu „DOMOV PRO SENIORY“

11. ročník Olympiády pro seniory proběhl ve středu 7. 9. 2022. Letošní rok jsme pojali vskutku velkolepě. Od TJ Sokol Smečno jsme dostali velké množství fotbalových dresů, ve kterých bylo naše družstvo neodolatelné 😊. Ráno v 9 hod, všech jedenáct družstev, po uvítání panem ředitelem začalo soutěžit. Počasí bylo jako na objednávku, mlha se brzy zvedla a slunce příjemně hřálo. Jako na fotbale nemohlo chybět studené pivo a teplé párky, k obědu byl jako každý rok bramborový salát a řízek. K poslechu, ale pro některé i k tanci zpíval pan Fiala písničky od mistra Karla Gotta. Naše

družstvo skončilo na krásném druhém místě a už teď přemýšlíme jakou srandu pro naše hosty přichystáme příští rok.

Blahopřejeme Všem
klientům k životnímu jubileu

